

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
PETEK
15. DEC.
1994

Letnik XLIX
Štev. 50 (2785)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt
Poštni urad
9020 Celovec
P. b. b.

Sosvet o proslavi plebiscita in o štajerskih Slovencih

Razprava v sosvetu s predstavniki štajerskih Slovencev

Načelno so vse strani pokazale pripravljenost, da bi bila osrednja deželna plebiscitna proslava leta 1995 skupna, da bi torej na njej enakopravno sodelovali tudi koroški Slovenci – tako sta možnosti za skupno praznovanje v ponedeljek po seji sosveta za koroške Slovence v Pliberku ocenila predsednik sosveta in Zveze slovenskih organizacij Marjan Sturm in deželni glavar Christof Zernatto izglede za skupno proslavo.

Do konca prihodnjega februarja naj bi v ta namen ustanovljena delovna skupina sosveta pripravila predloge za proslavo, pri čemer pa je po besedah Sturma treba upoštevati, da prihodnje leto ni le 75-letnica plebiscita, ampak da je treba enako poudariti 50-letnico konca vojne in zmage nad fašizmom, 40-letnico podpisa državne pogodbe in prvo leto Avstrije v Evropski uniji. Videti moramo, meni Sturm, celovitost zgodovine

in 10. oktober je pač del nje. V tem sklopu je treba povedati, odkod prihajamo in kam gremo v Evropi in kako je treba reševati konflikte. Sturm je kot vzor premagovanja konfliktov navedel Nemčijo in Francijo.

Deželni glavar je menil, da je že iz vidika avstrijskega članstva v EU in z ozirom na prihodnost pri proslavi treba poudariti skupnost, s čimer bi dokazali zrelost pri obravnavanju zgodovine.

Načelno je za skupno proslavo tudi FPÖ, vendar se bo dokončno odločila šele potem, ko ji bo znan scenarij proslave.

Narodni svet koroških Slovencev pa se je očitno čutil dolžnega, da mora vse prehiteti in je zato že novembra deželnemu glavarju predložil pismen predlog za plebiscitno proslavo.

Zernatto je zahtevo po slovenskem govoru na proslavi podprl kot samoumevno in izrazil upanje, da ne bo več nihče miniral skupne proslave, ki naj bo znak zrelosti Korošcev.

Geslo proslave bo »Srečanje na Koroškem«, sodelovale pa naj bi vse sosednje dežele, tudi Slovenija.

Franc Wakounig

Prireditve v spomin na žrtve nacizma v Beljaku

Spomin na žrtve nacizma ostaja obveza demokratov, ne glede na njihovo narodnostno, versko ali politično prepričanje. To je glavno sporočilo spominske proslave, ki so jo pretekli ponedeljek pripravili v Beljaku. Nadstrankarski komite je dal pobudo, da je mlada zgodovinarica mag. Lauritsch več kot leto dni preučevala vprašanje žrtve nacizma v beljaškem okraju.

Svoje izsledke je predstavila v brošuri, prihodnje leto pa bo sledila knjiga. Lauritscheva je predstavila dve skupini žrtve: etnične manjšine (Židi, koroški

Šentjanški Lumpacij Vagabund: Na premieri »Lumpacija« v Šentjanžu se je v novi dvorani v stari šoli kar trlo gledalcev. Enako je bilo tudi na ponovitvi v nedeljo. Prizadevni igralci so jih razveselili s sproščeno igro, ki je zbujala precej smeha. Več na 5. strani.

Slovenci, Roma in Sinti) in politične žrtve (socialdemokrati, komunisti in katoličani).

Prireditve v Beljaku se je udeležilo veliko številno ljudi. V uvodu je spregovoril pesnik Michael Guttenbrunner, v kulturnem sporedu pa sta nastopila pianist in beljaški delavski zbor.

Predvsem množična udeležba mladine je pokazala, da si ta želi čim več nepristranskih informacij o naši polpretekli zgodovini. Pomembno je tudi, da je bil delež koroških Slovencev med žrtvami nacizma objektivno ocenjen.

SVETOVNI DAN ČLOVEKOVIH PRAVIC

Avstrija naj okrepi zaščito manjšin in spremeni zakon o tujcih!

Za 8. december, svetovni dan človekovih pravic, je bila na Dunaju tiskovna konferenca, na kateri so med drugim o stanju človekovih pravic v Avstriji spregovorili poslanec Josef Höchtel, min. sv. Heinz Tichy, univ. lektorka Elisabeth Persy in član predsedstva ZSO ter vodja manjšinskega sosveta Avstrijske lige za človekove pravice dr. Franci Zwitter.

Srž konference so zahteva po izboljšanju zaščite manjšin, uveljavljanje človekovih pravic za azilante ter begunce in sprememba restriktivnega zakona o tujcih ter večja pozornost pravicam otrok in mladine.

Dr. Franci Zwitter je kritiziral pomanjkljiv pregled desnoekstremnih skupin, ki so odgovorne za poskus bombnega atentata na javno dvojezično šolo v Celovcu in za

pisemske bombe ter grozilna pisma. Za pregon in izsleditev teh terorističnih skupin je pristojno notranje ministrstvo. Zwitter je sarkastično opozoril na dejstvo, da je pred dvajsetimi leti, v času konflikta okrog dvojezičnih napisov policija pokazala veliko več vneme pri odkrivanju slovenskih mazaških aktivistov kot pa danes pri ugotavljanju nevarnih teroristov.

Nadalje je menil, da so na ravni parlamentarnih in strankarskih pobud in zaradi odpiranja meja ter avstrijskega vstopa v EU zaznavni pozitivni premiki za narodne skupnosti. Pomanjkljivosti pa so po njegovem mnenju očitne zlasti na področju novih elektronskih medijev in pri financiranju manjšinskih dejavnosti.

Avstrija naj bi zagadelj podporo manjšinam z zdajšnjih 37 milijonov zvišala na najmanj 50 mili-

jonov šilingov, hkrati pa naj bi pri ustanavljanju novih zasebnih radijskih postaj poleg komercialnih upoštevala tudi manjšinske projekte.

Predsednik Lige Josef Höchtel je zelo pohvalil avstrijski prispevek pri prizadevanju za dodatni protokol o manjšinskih pravicah v okviru konvencije o človekovih pravicah Evropskega sveta in pri vpoklicu visokega komisarja za človekove pravice pri OZN. Avstrija pa naj bi se v prihodnje vse bolj ukvarjala tudi s problematiko psevdoreligioznih skupin in sekt.

Heinz Tichy je navedel številne pregrehe pri izvajanju restriktivne zakonodaje za tujce in azilante. Po njegovem tega niso v prvi vrsti krivi uradniki, ampak njihova slaba usposobljenost za izvajanje zakona.

Igor Schellander

Kralj na Betajnovi

IVAN CANKAR

16., 17., 18. decembra 1994 • 20.00

26. decembra 1994 • 14.30 in 20.00

Kulturni dom

»Danica«

Šentprimoz

Režija: Sergej Verč

Prireditelja:
Gledališče ob Dravi
Slovenska prosvetna zveza

Štajerski Slovenci leta '95 v sosvetu

Na svoji ponedeljkovi seji v Pliberku je sosvet obravnaval tudi vprašanje članstva štajerskih Slovencev, ker je zvezni kancler Vranitzky predlagal, da bi bili vključeni v sosvet za koroške Slovence. Vedeti pa je treba, da bi bila taka vključitev možna šele na začetku prihodnje delovne dobe sosveta, ker med to dobo pravno ni mogoča, povrh tega pa bi se porušil celoten sestav sosveta.

Na seji sta štajerske Slovence zastopala predsednik kulturnega društva Člen 7 Branko Lenart in univ. docent Gom-

bozc, naslovnik ene od lanskih pisemskih bomb, zastopnik štajerske deželne vlade pa je oporekal obstoj slovenske manjšine v deželi ob Muri.

Sosvet je po daljši razpravi in na predlog predsednika dr. Marjana Sturma sklenil, da se štajerski Slovenci odslej udeležujejo sej sosveta, da bojo od leta 1995 deležni finančnih podpor iz sredstev sosveta in da je treba v letu 1995 skupaj z njimi in štajersko deželno vlado najti ključ za njihovo integracijo v sosvet. Narodni svet koroških Slovencev očitno tudi

v tem vprašanju ni mogel mimo lastne župce. Njegov podpredsednik mag. Marjan Pipp, hkrati je tudi podpredsednik sosveta, je v nasprotju s poslovnikom predlagal takojšnjo vključitev štajerskih Slovencev, in sicer šest članov. NSKS je s tem predlogom, ki je tako pravno kot tudi organizacijsko do cela nedozoren in brez osnove, ostal sam, kajti poleg ZSO in zastopnikov Cerkve so ga iz zgoraj omenjenih razlogov odklonili tudi člani SPÖ in FPÖ, zastopnik ÖVP pa se je vzdržal. **Franc Wakounig**

TRST – POSVET SLORI

Čezmejno povezovanje in evropska integracija

V povezavi z dejavnostjo ob 20-letnici Slovenskega raziskovalnega inštituta (SLORI) Trst, Gorica, Čedad, Kanalska dolina, še bolj pa iz potrebe v novih razmerah, nastalih z nastankom meje, ki je razdelila italijansko narodno skupnost v nekdanji Jugoslaviji, in političnim zasukom v Italiji bo ob koncu tega tedna v Padričah pri Trstu posvet z delovnim naslovom »Narodnostna skupnost – čezmejno povezovanje in evropska integracija.

Na njem bodo sodelovali strokovnjaki z manjšinskega področja iz Italije in Slovenije ter zastopniki slovenske narod-

nostne skupnosti v Italiji in italijanske v Istri. Za uvod bosta v petek, 16. dec., referirala Rudi Rizman iz Ljubljane in Daniele Petrosino iz Barija.

V soboto bosta organizirani dve okrogli mizi na temo Integracija in razvoj v obmejnem večetničnem prostoru, ki ju bosta vodila Vladimir Klemenčič in Inka Štrukelj iz Ljubljane, najavljeni udeleženci pa zagotavljajo temeljito obdelavo te problematike. Razprava naj bi presegla razmejevanje prostora, kjer živijo narodnostne skupnosti, in pripomogla k izgrajevanju širših funkcionalnih regij v smislu evropske integracije.

Nastopni obisk konzula Novaka

Od novembra dalje je Anton Novak iz Ljubljane kot konzul službeno dodeljen slovenskemu generalnemu konzulatu v Celovcu. Pretekli teden je skupaj z generalnim konzulom Jožetom Jerajem in upravno referentko Angeliko Picej opravil svoj nastopni obisk na sedežu Zveze slovenskih organizacij, kjer sta ga pozdravila podpredsednica ZSO Sonja Wakounig in predsednik SPZ dr. Gustav Brumnik. Konzul Novak je po poklicu pravnik in je bil pred službovanjem na slovenskem zunanjem ministrstvu, kjer je delal v kadrovsko-organizacijskem oddelku, zaposlen v gospodarstvu. **f. w.**

Izobraževanje po meri kmetov

Pet let Kmečke izobraževalne skupnosti (KIS). Pod tem geslom je bil njen prvi občni zbor pretekli petek v Tinjah. Tinje si je za občni zbor KIS izbrala zato, ker je prav v tem domu bila ustanovljena in tam imela do leta 1991 svoj sedež, preden se je preselila v Modestov dom v Celovec.

KIS se je rodila iz potrebe po izobraževanju kmečkega prebivalstva in po smotrni ter strokovni službi. V prvi »petletki« je svojo nalogo zadovoljivo opravila, kar med drugim potrjujejo številni seminarji, predavanja, ekskurzije in šolanja, in tudi vse bolj rastoče število članov in pridruženih skupin. Stastični podatek za preteklo delovno dobo izkazuje okrog 150 izobraževalnih prireditvev po raznih vaseh. To je vsekakor dobro spričevalo za mlado delovno skupino, ki ima trenutno samo dva poklicna sodelavca, poprej pa so bili trije.

V pretekli delovni dobi je KIS navezala stike s pristojnimi kmetijskimi in kmetijskoizobraževalnimi ustanovami na Koroškem, Štajerskem, Dunaju in v Sloveniji.

Raznolikost delovanja pa je najbolj razvidna iz projektov in izobraževalnih ponudb. Na prvem mestu med projekti so Sele, kjer je KIS skupno s kra-

Novi predsednik KIS Hanzi Mikl

jani preverila možnosti gospodarskega in socialnega razvoja v gorskem območju Karavank. Drugi projekt je bila vrsta predavanj in seminarjev na temo »Tla – kmetica & kmet – življenjski prostor« (varstveno območje talne pitne vode, Podjuna), »AGRO-GAST« – izobraževalna ponudba o direktni prodaji biološko pridelanih pro-

duktov v vrhunski gastronomiji – je bila tretji projekt, njemu je sledil simpozij »Kolo & kmet« o vključevanju kmetij v turistične koncepte kolesarskih stez, dolgoročno in gospodarsko izjemno pomemben pa je projekt o »Dobrovi« v sodelovanju z akcijo Pro Mente Infirmis. Projekt naj pomaga kmetom pri pospravljanju snegoloma v gozdu, pri usposabljanju sodelavcev in sestavljanju kalkulacij o rentabilnosti takovrstne pomoči, hkrati pa naj pripomore k večji kmečki zavesti za gozdarjenje. Cilj je ustanovitev skupnosti kmetov gozdarjev.

Na občnem zboru je bil dipl. inž. Hanzi Mikl z Ločila izvoljen za novega predsednika in tako je nasledil dipl. inž. Štefana Domeja, ki je postal njegov namestnik. Poslovodja je dr. Hanzi Madritsch, odborniki pa so med drugim dr. Štef Merkač, inž. Hans Edlacher, dr. Teodor Domej, dipl. inž. Ernst Dragaschnig in Hanzi Sticker. Malce pa čudi, da kljub vabilu in ponudbam nobena kmetica ni bila pripravljena prevzeti odborniško mesto in očitno bo KIS morala prav zanje pripraviti poseben seminar o vključevanju žensk v odbore.

Franc Wakounig

ZAKAVKAZJE

Nevarna avantura Borisa Jelcina

Vdor ruske vojske v severovzhodno kavkaško republiko Čečenijo svetu sicer ne povzroča velikih skrbi, saj z zahoda ni posebnih protestnih izjav, kljub temu pa zna biti zelo nevarna poteza Borisa Jelcina. Zakavkazje, vključno s Čečenijo, je bilo za carsko Rusijo, pozneje za Sovjetsko zvezo in je sedaj za Rusko federacijo zelo kritično območje. Islamska Čečenija je resda majhna in šteje dober milijon prebivalcev, vendar problem ni od včeraj, Čečeni se za samostojnost borijo že tristo let, vendar je bil njihov odpor vedno krvavo zatrt. Ob razpadu Sovjetske zveze in prihodu Jelcina na oblast pa so Čečeni pod vodstvom bivšega sovjetskega generala Dudajeva pohiteli in razglasili neodvisnost. Prav tako kot Kazahstan, Gruzija, Ukrajina in druge postsovjetske države. Vendar ima v tem procesu Čečenija posebno mesto. Rusija

hoče zadržati svoj strateški vpliv prav do Kavkaza, Čečenija pa je žep na tej strateški liniji proti islamskim državam (Turčija, Iran in celo Afganistan).

Rusija bi seveda s svojimi ogromnimi vojaškimi silami zlahka nadvladala majhno Čečenijo, če v ozdaju ne bi bila močna islamska ideja, ki pri obrambi ne bo izbirala sredstev, in kaj lahko se zgodi, da se bo Čečenija spremenila v drugi Afganistan, iz katerega so se Sovjeti morali po desetletni vojni umakniti. Jelcinu v tem trenutku nasprotuje tudi večji del dume, ruskega parlamenta, kar pa bi znalo v celotni Ruski federaciji porušiti ravnotežje, kajti v njej je še veliko narodov, ki si želijo popolne osamosvojitve. Prav zaradi tako rizične Jelcinove poteze v Čečeniji pa je razumeti tudi previdno molčanje zahodnih sil.

NOBELOVA NAGRADA

Rabin, Perez in Arafat letošnji nagrajenci

Prejšnji teden so v Oslu na Norveškem podelili letošnjo Nobelovo nagrado za mir. Skupaj so jo prejeli izraelski premier Icsak Rabin, zunanji minister Šimon Perez in vodja Palestinske osvobodilne fronte Jaser Arafat. Zaslužili naj bi si jo s sklenitvijo sporazuma o delni avtonomiji Gaze in Jeriha na zasedenem palestinskem ozemlju. Po lanskem podelitvi nagrade južnoafriškima voditeljema de Clerku in Nelsonu Mandeli je to ponovno nagrada prizadevanju za ureditev razmer na kriznih področjih.

SLOVENIJA

Skozi stranska vrata v EU?

Po zaključnem dokumentu esenskakega vrha držav članic Evropske unije sodeč ima Slovenija dobre možnosti, da skupaj z državami t. im. višegradske skupine vstopi v Evropsko unijo. Na sestanku vrha EU v Essnu so jo namreč uvrstili med deset držav, ki naj bi v prvem krogu vstopile v združeno Evropo. Na plenarnem sestanku predlogu resolucije ni nasprotovala niti Italija. Seveda to še ne pomeni, da bo dala pristanek 17. decembra, ko

bo podelitev mandata Sloveniji za pogajanja o pridruženem članstvu ponovno na dnevnem redu ministrskega sveta EU, vendar vse kaže, da so italijanska stališča do Slovenije za EU postala predvsem stvar bilateralnega pomena. Tudi Berlusconi je izjava na zasedanju Konference za varnost in sodelovanje v Evropi v Budimpešti, da so problemi s Slovenijo lahko rešljivi, kaže, da Italija mehča svoja trda stališča do Slovenije.

SLOVENIJA

V nedeljo drugi krog volitev

V Sloveniji bo v nedeljo potekal drugi krog občinskih volitev. Medtem ko so 4. decembra izvolili občinske svete in župane v 58 od 147 občin, bodo volilci prihodnjo nedeljo odločali še o županih v 89 občinah, kjer sta se v drugi krog uvrstila po dva kandidata. Najbolj bodo seveda zanimive volitve v večjih mestnih občinah, še najbolj pa v Ljubljani, kjer se bosta pomerila dr. Dimitrij Rupel, kandidat Liberalne demo-

kracije Slovenije (prvi slovenski zunanji minister) ter dr. France Bučar, kandidat skupine intelektualcev s podporo strank slovenske pomladi (prvi predsednik slovenskega parlamenta po osamosvojitvi), ter v Mariboru, kje sta se v drugi krog uvrstila Boris Sovič, kandidat Združene liste socialnih demokratov, in dr. Alojz Križman, bivši rektor mariborske univerze in kandidat skupine volilcev. **Jože Rovšek**

Katoliška prosveta krepi izobraževanje odraslih

Teden odprtih vrat v župnišču v Šentjakobu v Rožu in odprtje regionalnega centra za izobraževanje odraslih je močan glas Cerkev v kulturnem življenju Roža.

Na zunaj ni bilo veliko videti: v mogočnem šentjakobskem župnišču so uredili kapelico za bogoslužje ob delavnikih, srednjo dvorano in komunikacijske prostore. Župnik Jurij Buch je poleg z dušnim pastirstvom znal še z marsičem pritegniti mlade in stare. Še bolj se je potrudil mladi teolog dr. Peter Fantur v starem župnišču na Pečnici, da bi pospešil kulturo in narodno sožitje v zgornjem Rožu. V enem tednu smo v zgoščenih oblikah praktično doživeli, kakšen izobraževalni program ima Katoliška prosveta. Tako je brez velikih besed vsak lahko razumel, kaj pomeni in kaj namerava Regionalni center v Šentjakobu. Od nedelje do nedelje (od 4. do 11. 12.) so se vrstili kulturni dogodki.

Vanja Kržan je predavala o jedru vsake skupnosti: Zakon – osnova družine. Mag. Hannes Berger se je pred polno dvorano dotaknil naslednje aktualne teme: Satan – božanstvo groze.

Majhen krog kulturnikov je v živahni razpravi na pogovornem večeru v sredo razmišljal o osnovnem konceptu pokrajinskega centra izobraževanja. Dr. Peter Fantur je utemeljil težo krščanske kulture v boju proti liberalizmu in v današnjem plu-

ralističnem svetu (»naj se uveljavlja slovenska krščanska kultura ...«). Jože Kopeinig je z odkritimi in toplimi besedami poskušal razložiti izobraževalni cilj Cerkev: »... iščemo dialog z drugimi, prisluhnimo drugačni govorici, poskušajmo preobraziti človeka in ga spremljati na poti k Bogu ...« Dr. Janko Zerzer je spomnil na začetke katoliškega organiziranega dela za

Častni gostje na otvoritvi regionalnega centra Katoliške prosvete

izobraževanje: od Krščanske socialne zveze prek katoliških izobraževalnih društev do Katoliške prosvete danes se vleče nit krščanskega kulturnega delovanja.

Četrtek je bil namenjen seminarju za mladino, predvsem so se pogovarjali o ustanovitvi mladinskega kluba. Zvečer so v podijski diskusiji obravnavali vedno zanimivo temo o človekovih pravicah. Dr. August Walzl je v petek predaval o Cerkvah in uporabi na južnem

Koroškem.

V soboto so domačini in gostje ob bogatem kulturnem programu in dolgi vrsti javnih govornikov slovesno odprli regionalni center. Sodelovali so SPD Rož, trobentači z Radiš, duo Kristijan Filipič (prečna flavta) in Janja Kassl (kitara) ter MGv Maria Elend. O medsebojnih odnosih so govorili zastopnik dežele Koroške Hin-

terleitner, šentjakobski župan Gressl in škofijski tajnik Rauscher. Dr. Jože Marketz se je poglobil v vlogo Cerkev, ki naj bi naredila iz kraja srečanja kraj poti v večno življenje. Dr. Janko Zerzer je ponudil sodelovanje društev (»Želimo, da bi se domače društvo čimprej vključilo v to delo.«).

Dan starih je zaključil teden odprtih vrat v Šentjakobu, na katerem je prepeval mešani zbor mladih glasbenikov iz Ljubljane Te deum.

Katoliškemu izobraževanju ob rob!

Ves teden odprtih vrat v Šentjakobu v Rožu smo imeli priložnost razmišljati o pomenu novega regionalnega centra. Bogat izobraževalni program, predvsem obsežen seznam referentov in prireditev Katoliške prosvete, pa tudi temeljite razprave so nam dali vedeti, da Cerkev z močno roko posega na kulturno mizo. Dr. J. Marketz sicer v disertaciji o »Medkulturnem sporazumevanju« pravi, da je Evangelij nad kulturami in da se mora Cerkev vključevati v vse kulture, da je torej kultura samostojen pojem poleg naroda in vere. Zato besede kot »slovenska krščanska kultura« ali »cerkvena kultura« zvenijo malce nenavadno. Drugi cerkveni kulturniki vidijo naloge Cerkev tudi iz drugega vidika. »Naloga Cerkev je oznanjevanje, zakramentalna služba, poglobljanje vere« (Rauscher). »Cerkev mora biti uho, mora skrbeti za dialog med ljudmi in narodi, mora človeka spremljati v odnosu do sebe, do drugih in do Boga« (Kopeinig). Cerkev naj skrbi, da se kristjani vključujejo v vsa kulturna prizadevanja naroda.

Pojavi se dvojni pomslek. Opažamo, da je vedno

več (posvetnih) izobraževalnih ponudb (šola za odrasle, televizija, seminarji, tečaji ...), večinoma nemških. Ljudje pa se vedno bolj odvrtaajo od ideologij, starih struktur in običajnih vzgojnih modelov. Tudi slovenska narodna skupnost je del tega kulturnega pluralizma, vendar vsak dan šibkejša in sama sebi prepuščena. Drugače kakor pri nemško govorečih imajo koroški Slovenci močne strukture, kulturne organizacije (npr. »katoliška izobraževalna društva«), ki svojo nalogo opravljajo bolj ali manj uspešno. Nove strukture, ki močno poudarjajo enostransko usmerjenost, še bolj polarizirajo tudi manjše enote (vas, fara, društvo). Posledica je naraščanje tiste močne skupine (»interpozicija«, Marketz), ki se zunaj narodnih organizacij rada asimilira (ne samo narodno). Res je tudi, da so kulturna društva manj privlačna in ponekod z muko izpolnjujejo svojo nalogo. Če jim vzamemo še izobraževanje, jim ostaneta samo še zborovsko petje in gledališče. Ali ne bi mogla biti društva spet samo kulturna (ne katoliška in ne prosvetna), nevtralna možnost srečevanja Slovencev? **Lojze Angerer**

Koroški ravnatelji na Tržaškem in v Benečiji

Šolska potovanja imajo navzlic mnogoterim tehničnim pripomočkom, ki nam zdaj že kadarkoli zlahka približajo zemljepisno, zgodovinsko in kulturno podobo oddaljenih krajev skupaj s tamkajšnjimi ljudmi vred, še vedno skorajda neokrnjeno osebno vrednoto. Nobena tehnika nam namreč ne more nadomestiti neposrednih osebnih srečanj s kraji in ljudmi in tiste prave, žive besede, ki edina more stkati nove vezi. V koroški (=slovenjgraški) enoti zavoda za šolstvo Slovenije prav zaradi takšnih pristnih srečanj s šolskimi in kulturnimi delavci v njihovem tvornem življenjskem okolju vsako leto tam neke sredi jeseni, še bolj v začetnem obdobju novega šolskega leta, pa vendar že takrat, ko je najzahtevnejše zagonsko delo že za nami, pripravimo skupno ekskurzijo za ravnatelje/ice vrtcev ter osnovnih, glasbenih in srednjih šol.

Tradicija takšnih potovanj koroških ravnateljev je že spoštljivo dolga, saj smo se letos na to dvodnevno pot po slovenskem narodnem prostoru podali že desetič. Ugotovili smo namreč, da je za ravnatelja pri načrtovanju šolskih izobraževalnih potovanj nedvomno prednost, če poti, kraje in ljudi sam vsaj nekoliko pozna. K temu moramo dodati še drago-

ceno možnost za spoznavanje delovnih izkušenj drugih ravnateljev in šol. Za strokovno pravo potovanje se povežemo s pristojno enoto zavoda za šolstvo. Prvih osem potovanj smo namenili podrobnejšemu spoznavanju državotvorne Slovenije, lani pa smo se s pomočjo soboške enote prvič podali med zamejske Slovence, torej v Porabje na Madžarskem. Že takrat smo sklenili, da je letos še pred zamejsko Koroško na vrsti slovenska Primorska v Italiji in za pomoč smo zaprosili enoto ZŠ Koper ter Zvezo slovenskih kulturnih društev v Trstu, ki deluje tudi v Gorici in Čedadu.

Nastal je privlačen načrt, ki se nam je v dveh dneh vsebinsko nenehno stopnjeval in izoblikoval v nepozaben splet doživetij in vtisov. Iz gospodarnih razlogov smo za prenočišče izbrali Lipico in tako smo mejo prestopili pri Bazovici. Takoj smo bili sredi zgodovinske učne ure, ki sta nam jo pripravila Evgen Dujc, svetovalec koprške enote za slovenske šole v Italiji, in v imenu ZSKD književnik Boris Pangerc, sicer ravnatelj osnovne šole v Proseku nad Trstom. Med spuščanjem v občino Dolina smo vsaj delno spoznali znamenitosti naravnega parka slikovite doline Glinščice in že smo doživljali drugi prisrčen sprejem tistega

dopoldneva – med učitelji in učenci osnovne šole Prežihovega Voranca (povezana je z istoimensko šolo na Ravnah) ter nekoliko pozneje še na nižji srednji šoli Simona Gregorčiča, kjer so nas še posebej obogatili z nadvse dostojno knjižico na 70 straneh Maji v Bregu, kot so učenci in mentorji naslovili svoje poročilo o kulturno zgodovinski raziskavi Doline.

Popoldanski del smo pričeli na slovenskem raziskovalnem inštitutu (SLORI) v Trstu. Seznanili smo se s pomembno dejavnostjo in velikimi zdajšnjimi težavami te ustanove zaradi novonastalih političnih napetosti v Italiji ter med Italijo in Slovenijo, ki so tako zaostrene, da celo ogrožajo nadaljnje delo te in drugih slovenskih ustanov. Tu pričeti razgovor smo nadaljevali v prostorih zveze kulturnih društev, kjer nas je toplo sprejelo njeno celotno vodstvo. Seveda se tudi tu ni bilo mogoče docela izogniti napetemu vzdušju, ki ga povzroča zapora največje slovenske banke in črtanje državnih sredstev za Slovence v italijanskem proračunu za leto 1995. Vsaj nekoliko smo ga omilili z dogovori za nadaljnje sodelovanje, povsem pa ga je odpravil izjemno prisrčen nastop dekliške pevske skupine. Zveza nam je pripravila bogato dokumentacijo o

slovenskem izročilu v Italiji, o neprijaznem in celo poniževalnem odnosu te države do Slovencev pa smo se prepričali tudi v tehnično brezhibni najnovejši turistični brošuri v nemščini Trieste, ki v svojem kar obsežnem zgodovinskem uvodu za Slovence ali novo sosednjo državo ne najde niti besede.

Za razliko od prvega dne smo prihodnjega na meji nalteli na neprijazno italijansko birokracijo, ki nam je obisk Benečije skrajšala za celo uro. Že v Čedadu nas je sprejela Živa Grudnova, ravnateljica edine dvojezične italijansko-slovenske šole v Italiji, ki deluje v bližnjem Špetru ob Nadiži. O Čedadu (tudi o znamenitem reliefno izoblikovanem kamnu v stolnici, ki po ugotovitvi Mateja Bora nosi najstarejši zapis slovenskih besed – od brižinskih da je starejši kakšnih 200 let) in Slovincih v Benečiji smo vse najpomembnejše zvedeli pod njenim vodstvom in v razgovoru z Namorjevo Jolo, urednico tednika Novi Matajur. Zlasti pa nas je navdušil obisk vrtca in šole v Špetru, kjer na najbolj izpostavljenem zahodnem slovenskem obrobju ravnateljici še vedno vsako leto uspeva povečati vpis.

Poznopoldanski del dneva smo namenili obisku bleščeče-

ga slovenskega kulturnega doma v Gorici (hkrati edinega v mestu) in še enemu razgovoru s šolniki in kulturniki. Naj vse skupaj strnem ali ovrednotim z nekaterimi spoznanji, do katerih smo prišli:

– Slovenci v Italiji svoj obstoj utemeljujejo na uporabi proti fašizmu, brez katerega jih gotovo ne bi bilo več, niti ne bi bilo izredno pomembnega dela Primorske v državotvorni Sloveniji. Pri tem potrebujejo pomoč države Slovenije, ki je sedaj mnogo šibkejša kot kdajkoli prej.

– Spodbujali bomo prekomajno povezovanje šol z obojestranskimi kulturnimi in športnimi gostovanji ter izmenjavo učencev in še zlasti sodelovanje kulturnih društev. Tega in onega je v zadnjih letih veliko premalo, za spodbuden zgled pa naj bo vsakoletna udeležba tržaških Slovencev na vseslovenskem likovnem srečanju mladih v Vuzenici oz. v zamejstvu, za kar vzorno skrbi tajnica ZSKD Nives Košuta, ki bo pritegnila še Slovence iz Benečije.

V primerjavi z našimi so tamkajšnje šole slabše opremljene in tudi pri tem je potrebna pomoč matične Slovenije. Mimogrede: tamkajšnje šole so povsem slovenske, seveda pa je učni predmet tudi italijanščina.

Franček Lasbaher

PD LIPA VELIKOVEC

20-letnica kot most iz preteklosti v prihodnost

Preteklo nedeljo, 13. decembra, so v Velikovecu slavili pomembno obletnico slovenskega kulturnega delovanja: 20-letnico Prosvetnega društva »Lipa«.

rila in Metoda za Velikovec in okolico in pred 88 leti Slovensko katoliško izobraževalno društvo »Lipa« za Velikovec in okolico. Danes dvajset let mlada »Lipa« je naslednica nek-

Članice vokalne skupine »Lipa«

Za to, na prvi pogled dokaj »mlado« obletnico, pa se skrivata dramatična in trda zgodovina kraja, ki je doživljal kruto ponemčevanje, fizične in psihične pritiske na svoje slovenske ljudi in skoraj na glavo obrnjeno narodnostno podobo. »Lipa« ni samo kulturno društvo, ampak narodno-kulturni mejnik slovenstva v tem kraju, izraz trdoživosti in življenjske volje ljudi tam »za Dravo«, okrog Velikovca ...

Narod še hrani dokaze, da je tudi tam slovenska beseda svojčas močno živela po vaseh, zaselkih, od Drave do Krčanj, od Djekš do Rude, Štriholč in Trušenj vse tja do Grebinja in obronkov Svinške planine.

Te dokaze je za dvajsetletnico »Lipe« zbrala mag. Zalka Kuchling, predsednica društva, in jih izdala v izredno bogati brošuri. In ti dokazi so neizpodbitni: pred 101 letom je bila ustanovljena podružnica sv. Ci-

danjega društva z istim imenom, je most med preteklostjo in sedanjostjo v prihodnost. Nedeljska prireditev v dvorani šentrupeške šole je pokazala, da prihodnost zna biti lepša in uglašena na dialog ter plodno sožitje obeh narodov v teh krajih. Kulturni spored so oblikovali vokalna skupina »Lipa«, moški pevski zbor »Trta« iz Žitare vasi in dvojni kvartet MGVS »Scholle« iz Vovbr. Prav sodelovanje slednje skupine potrjuje, da je mladina pripravljena na stike in si jih tudi želi in da noče za vse večne čase obtičati ne nekih čudaških okopih. V imenu skupine je bivši sodnik Keber v slovenščini zaželel »Lipi« vse najboljše. Za občino se je proslave udeležil in spregovoril podžupan in kulturni referent Peter Aistleitner, med gosti pa smo videli tudi konzula R Slovenije Antona Novaka.

Franc Wakounig

150 LET SIMONA GREGORČIČA

Kantata »Oljki« v Šentprimozu

V Šentprimozu je bilo žal več nastopajočih kot poslušalcev

Ob 150-letnici rojstva primorskega pesnika Simona Gregorčiča je Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici zbrala vse glasbene sile slovenske mladine, da bi dostojno proslavila ta dogodek. Odo Oljki je uglasbil p. Hugolin Sattner, čigar 60-letnica smrti je prav tako letos. Iz goriških zborov se je prijavilo nad sto pevcev,

člani mladinskega simfoničnega orkestra so predvsem iz glasbenih šol, tudi iz italijanskih vrst. Dirigent Hilarij Lavrenčič, je privabil še mednarodno znane soliste (Mirjam Pahor, sopran, Patrizia Belloni, mezzosopran, Aleksander Švab, bas). Na povabilo Krščanske kulturne zveze smo lahko slišali Sattnerjevo kanta-

to tudi pri nas, v nedeljo v farni cerkvi v Šentprimozu, v sodelovanju s SPD Danica in farno skupnostjo. Tisti, ki so prišli, so občudovali primorsko glasbeno moč. Škoda, da jih je bilo zelo malo! Sprašujemo se, ali zato, ker je bilo isti dan preveč drugih prireditev, ali pa zato, ker so Korošcem oljke in kantate zelo tuje! L. A.

Knjižni dar SPZ 1995

Včeraj je Slovenska prosvetna zveza predstavila knjižni dar za leto 1995, ki vsebuje Koroški koledar 1995 z naslednjimi težišči: 50. obletnica osvoboditve izpod naci-fašizma, dvojezično šolstvo in vzgoja, spomini na vojna leta in prerez kulturne dejavnosti koroških Slovencev v letu 1994.

MIRKO BOGATAJ je v knjižni obliki z naslovom »Kult« strnil svoja kulturnopolitična razmišljanja, komentarje in eseje o koroških Slovencih.

Rezultati raziskovalne delavnice mladine z obeh strani meje na Radišah so objavljeni v knjigi »Na poti v vas. Kultura na Radišah skozi 90 let«. Poleg

tega pa vsebuje tudi obširen zgodovinski prikaz kulturnega delovanja.

»Protifašistični odpor« BOGDANA ŽOLNIRJA in MILETA PAVLINA zelo podrobno osvetljuje pogoje, v katerih se je razvilo osvobodilno gibanje na Koroškem. Pomembna knjiga ob 50-letnici konca vojne.

S svojim ubranim petjem KVARTET ROŽ navdušuje poslušalce na številnih koncertih in ob raznih priložnostih. Prva njegova zvočna kaset z narodnimi pesmimi »To ja nščir kne vi ...« je priložena knjižnemu daru. Zagotovo ji boste radi prisluhnili.

Bralec pa ima na izbiro še prevod Handkejevega dela

»Nauk gore Sainte-Victoire« (prevedel Borut Trekman) ali pa prevod Guttenbrunnerjevih »Pesmi« (v prevodu Andreja Kokota).

Knjižni dar (pet knjig in zvočna kaset) stane 450,- šil., kdor pa želi obe knjigi, ki sta na izbiro, eno doplača in jo dobi po znižani ceni.

Kmalu Vas bodo nagovorili poverjeniki iz naših kulturnih in prosvetnih društev. Kupite knjižni dar, je res lep, bogat in tudi poceni. Z njim lahko obdarite tudi svoje prijatelje in sorodnike. Sami pa se lahko odločite za nakup tudi v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu.

Umetniki Galerije Rožek

Prizadevna galeristka Marija Šikoronja je za konec leta v svoji galeriji v Rožku pripravila imenitno razstavo in jo imenovala Umetniki galerije. Obiskovalci si lahko ogledajo likovne stvaritve 15 umetnikov, s katerimi je galerija povezana, z njimi sodeluje in celo posreduje njihova umetniška dela drugim galerijam. Prav zaradi tega jih galeristka upravičeno imenuje umetniki galerije.

Marija Šikoronja

Razstava je prava paša za oči, zadovolji pa lahko vsakogar, saj so umetniški stili razstavljalcev sila različni, prav tako pa tudi tehnike. Med nam bolj znanimi umetniki najdemo na razstavi Klavdija Tutto, Caroline, Druškoviča, Januša, Wulza ter imenitnega slovenskega slikarja Janeza Bernika.

Ogled sedanje razstave je možen vsak teden od srede do nedelje od 15. do 18. ure, po predhodni telefonski najavi pa do konca januarja prihodnjega leta po dogovoru vsak čas.

Ta teden v petek, 16. 12., ob 18. uri pa bo v galeriji zelo zanimiva predstavitev dveh knjig v starem tisku in umetniški opremi, in sicer Cirila Kosmača »Tantadruj« ter pesmi Srečka Kosovela »Moja pesem je Kras / Mein Gedicht ist Karst«. J. R.

Jezik je duša

Janko Messner

Št. Jakob se naj kaže, kakršen je ...

V NT, 18. decembra t. l. (H. St.), je tako zapisano, pa bi bilo prav, da se tam končno naučijo besednega reda: »naj« stoji v stavku zmeraj na prvem mestu, torej: n a j s e , ne pa se n a j ...!

Potem pa ta tisočkrat grozotno posiljeni »Št. Jakob«! Ko da iz »šenta« lahko naredijo svetnika, če iztrgajo iz njega drobovje »en« in ko da ga – skrajšanega laže prenašajo, pa se jim vendarle tudi oskubljen še kar naprej reži – šent salamenski! Pa je vse kakor bob ob steno! Če se že tega »šenta« tako zelo bojijo, zakaj pa mu v pridevniku dovoljujejo rogoviliti – temu šentjakobskemu hudiču! Zakaj pa ga ne pišejo dosledno: št. jakobski? Pa št. janžki! Št. jurski! In zakaj ne pišejo: Grem v Št. a Nežo? Kaj imajo tam glave res samo za frizerja? Že samo ta katoliškonservativna zarjavela zarobljenost, gospod Janko Kulmesch, onemogoča »združitve« naših dveh slovenskih tednikov, ki si jo NSKS tako srčno želi. Eni se ravna po Slov. pravopisu, drugi pa se vanj zaletavajo, da se bog usmili, pa se ne bo! Se tudi nekega uglednega ravnatelja Joška T. ni, ki sem mu zaman skušal razložiti etimologijo njegovega imena – Jožek-žka, Jožko-a, saj Marijin mož vendar ni bil Jožef, ampak J o ž e f ! »Sem se do danes tak šribov, se tudi za naprej ne bom drugače ...!« je za kak učni zavod kajpada hudo vprašljiva drža, da ne rečem kvaren zgled dijakom. Oglejmo si za danes samo še en stavek: »H. je kritiziral občinsko predstojništvo, češ da le-to občinskega odbora ni informiralo ...«

Ta »le-to« smemo uporabljati samo za razlikovanje prednjih samostalnikov, kadar bi lahko nastala zmeda, kateri je mišljen: tale (le-ta) nam kaže na bližnjo, tistile (le-tisti) na bolj oddaljeno, onile (le-oni) pa na najbolj oddaljeno osebo ali stvar.

V navedenem primeru pa ni nikakršnega dvoma o tem, kdo koga ni informiral, torej popravimo in poenostavimo: H. je o č i t a l občinskemu predstojništvu, d a n i i n f o r m i r a l o občinskega odbora ...

VESEL PRAZNIK V ŠENTJANŽU

Lumpacij pritegnil množice

Izpolnili so stavni listič za tri milijone

Odločitev, da v Šentjanžu spet zaigrajo Lumpacivagabunda (po slovensko bolj prav Lumpacija Vagabunda), je bila seveda pravilna. To pa kar iz dveh vidikov. K sodelovanju je pritegnila nekaj igralcev, katerih doslej na šentjanških predstavah še nismo srečali ali pa že dolgo ne, in na obeh predstavah, premieri preteklo soboto in reprizi v nedeljo, je povsem napolnila novo dvorano na podstrešju stare ljudske šole.

Zagotovo je kdo od gledalcev prišel na predstavo tudi iz radovednosti, kakšna je ta dvorana, in bil prijetno presenečen nad njeno velikostjo in urejenostjo. Resda še nekoliko diši po barvah in laku, vendar, njena statika je neplanirano prenesla veliko obremenitev, kajti teža kakih dvesto obiskovalcev ni kar tako. Dvorana je torej prestala krst. Varnost je zagotovljena.

Lumpacija Vagabunda so v Šentjanžu po vojni igrali že dvakrat. Predsednik društva in iniciator Hanzi Weiss je željo po ponovitvi gojil že nekaj let, vendar čas za to ni bil zrel. V Šentjanžu je bilo potrebno poprej ustvariti pogoje, med katerimi si je bilo treba ustvariti tudi dovolj številčen igralski kader. S sistematičnim delom v zadnjih letih jim je to uspelo. Prek dvajset igralcev in tehničnih sodelavcev se je sprijelo z Lumpacijem, nekaj pa jih je tokrat ostalo celo v rezervi.

Režiser Marijan Hinteregger (kot igralca se ga spomnimo iz nosilne vloge v Ikarusovih Otrocih z odvezo) je šentjanškega Lumpacija zasnoval kot avtorski projekt, obdelal je besedilo, zasnoval sceno, dramaturško je kot odločujočo postavil Fortunino boginjo sreče. Režijo je gradil na preprosti izpovednosti, razumljivem doga-

janju, dorečenosti. Ob igri so se gledalci lahko prepustili uživanju ob zgodbi treh junakov, vagabundov Drete, Nitke in Lima.

Zgodba je sila preprosta. veseljaka Nitka in Drete ter zagrenjeni in razočarani Lim zadenejo na lotu po milijon. S tem se njihovo življenje spre-

Sladko, a kratko ...

meni, vendar sreča prvih dveh ne traja več kot léto dni, tretji pa uspe. Tudi Fortuna kljub dobrohotnosti ne premaga pogubnega vpliva vsemogočnega denarja, veseljaka prepusti sladkemu uživanju v objemu hudiča.

Dunajski igralec in dramatik Johann Nestroy je Lumpaciusa Vagabundusa napisal kot dunajsko ljudsko igro že v prvi polovici prejšnjega stoletja, kljub temu pa je s svojo izpovedjo, da denar ne rešuje, ostal aktualen tudi za današnji čas. Torej večna tema.

Šentjanščani so se res odrezali. Glavne junake so odigrali Miha Hafner, Willi Moschitz in Martin Moschitz. Vsem trem so bile vloge dobro prirojene, predvsem prva dva sta ju na-

polnila z obilico osebnega humora. Martin pa je bil v svojem melanholičnem klovnovstvu na določene trenutke kar preresen. V podpornih vlogah so dogajanje zelo spretno dopolnjevali Anja Schlemic (Pepca), Nataša Kunčič (Jerica), Elizabeta Moschitz (akrobatska Trafikantka), dunajski zvodnici Eva Moschitz in Angela Wieser, suvereni Hanzi Wieser (Stružnik in Pometač), Martin Malle (Točaj) ter v vlogah Sluge, Tujca, Slikarja in Pasanta, Zmezneta, Klembasa in Harmonikarja Štefan Pinter, Marijan Inzko, Martin Baumgartner, Hanzi Weiss in Martin Gabriel.

Posebej pa je treba pohvaliti Andreo Gabriel, ki je vlogo Fortune kljub pomanjkljivemu znanju slovenščine vsaj jezikovno presenetljivo dobro odigrala.

Zelo praktično sceno so izdelali Peter Moschitz, Martin Gabriel in Martin Ogris ob pomoči Milana Hrasta. Prikladna bo tudi za gostovanje. Luč je postavil Matej Rovšek, z njo pa je upravljal Tomi Partl, zelo primerno komično glasbo je zložil in posnel Hanzi Kežar, »vrtel« pa spet Peter Moschitz, organizacijsko je za predstavo poskrbel Hanzi Weiss, precej dela pa je imel tudi s kostumi.

Šentjanški Lumpacij nas je torej razvedril. Nasmejali in nakrohotali smo se kot že dolgo ne. To pa je razveseljivo, saj, kot pravijo, je smeh zdravilen. No, po komedijah sodeč bomo v letošnji gledališki sezoni koroški gledalci prekipovali od zdravja. Prav je tako, saj ga navsezadnje potrebujemo za prihodnje jubilejno leto. Zato: NAJ ŽIVI KOMEDIJA!

Jože Rovšek

PRIREDITVE

ČETRTEK, 15. 12.

- ROŽEK, v župnijski cerkvi — žup. svet,
KD »P. Markovič«
19.30 Adventni koncert MePZ »Jakob Petelin Gallus«;
vodi prof. Jože Ropitz

PETEK, 16. 12.

- ŠENTPRIMOŽ, kulturni dom — Gledališče ob Dravi
Ivan Cankar: Kralj na Betajnovi (premiera);
režija Sergej Verč
20.00
SELE, v farnem domu
20.00 Predstavitel knjige dr. Marije Makarovič »Sele in
Selani«

SOBOTA, 17. 12.

- SALZBURG, Literaturhaus, Strubergasse 23
20.00 V Hiši literature bereta Janko Messner in Jani Oswald
iz svojih del
ŠENTPRIMOŽ, kulturni dom — Gledališče ob Dravi
20.00 Ivan Cankar: Kralj na Betajnovi, režija Sergej Verč

NEDELJA, 18. 12.

- ŠENTJAKOB, v farni dvorani — Društvo upokojencev
14.00 Redni občni zbor Društva upokojencev; po občnem
zboru bo božičnica in predstavitev knjige »Tako smo
živel« (2. del)
HODIŠE, v farni cerkvi
18.00 Adventno petje; sod. zbor ljudske šole, skupina flaut
in kitare, učit. tercet Hodiše, družina Andreeff, oktet
Hodiše in cerkveni zbor
ŠMARJETA v Rožu, v farni dvorani
19.00 Premiera igre »Festival ropotulj, zvoncev in kuhinjskih
loncev« (Jana Kolarič); režija Alenka Bole-Vrabec
BELA pri Žel. Kapli, pri Podobniku — AK »Obir«
19.00 Občni zbor Alpskega kluba »Obir« na Obirskem
ŠENTPRIMOŽ, kulturni dom — Gledališče ob Dravi
20.00 Ivan Cankar: Kralj na Betajnovi, režija Sergej Verč

TOREK, 20. 12.

- CELOVEC, Tischlerjeva dvorana, 10.-Oktober-Str. 25 —
SPZ
10.30 »Čudovite prigode barona Münchhausna ali Lažnivi
Ključek«, predstava za otroke; gostuje Slovensko
ljudsko gledališče iz Celja

SREDA, 21. 12.

- CELOVEC, Mladinski dom, Mikschallee 4 — SPZ
8.00 »Čudovite prigode barona Münchhausna ali Lažnivi
Ključek«, predstava za otroke; gostuje Slovensko
ljudsko gledališče iz Celja

PONEDELJEK, 26. 12.

- SELE, v farnem domu — KPD »Planina«
14.00 E. Kishon: Poročni list, nastopajo domači igralci
ŽITARA VAS, v ljudski šoli — SPD »Trta«
19.00 E. Kishon: Poročni list, nastopa KPD »Planina«
ŠMIHEL, v farni dvorani — KPD Šmihel
19.30 Boris A. Novak: Mala in velika luna, režija Marjan
Bevk; nastopa mlad. gled. skupina SPD Radiše
SELE, gostilna Malle — DSG
19.30 Športni ples DSG Sele/Zell

ČETRTEK, 12. 1.

- KOSTANJE, v kulturnem domu — SPD »Drabosnjak«
Začetek plesnega tečaja, vodil ga bo Gregej Krištof; prijave
na tel. 0 42 74/70 05 ali 0 46 3/56 2 00 pri Hanziju
Dragašniku. Prispevek 600 šil.

RAZSTAVE

CELOVEC

Pri Joklnu — Franci Kreuzer: Pokrajinske impresije

Lidmanskysgasse 10 — Umetnost v adventu — razstava
koroških umetnikov (Marjeta Angerer, Helmut Fian,
Ulli Plieschnig, Arno Popotnig, Bernd Svetnik, Simon
Veratschnig, Ines Zimmer)

VELIKOVEC

Galerija Magnet, Hauptplatz 6 — božična razstava
(do 23. 12.)

SEMISLAVČE

Galerija Rožek Šikoronja — Umetniki galerije; razstavljajo
različni slikarji (do 23. 12.);
16. 12. predstavitev bibliofilnih izdaj C Kosmač:
Tantadruj, ter S. Kosovel: Moja pesem je Kras
(Založba Wieser)

BISTRICA PRI ŠMIHELU

Werkhof — božična razstava keramičnih objektov in batik
slik; razstavljajo Nežika Novak, Anna Magnet, Alfred
Potočnik, Anna Seifert, Siegfried Sempo (do 24. 12.)

VRBA

Casineum — razstava slik Branka Bijelića

Prizor iz vaj za uprizoritev Cankarjevega Kralja na Betajnovi v Šentprimožu. Tokrat se je Gledališče ob Dravi lotilo slovenske klasike in s to predstavo ponuja dobrodošlo alternativo komedijam, ki so letos, kot je videti, na Koroškem izredno v modi. Premiera bo v petek ob 20. uri.

KMEČKI TRG

v Borovljah na Glavnem
trgu (Hauptplatz)
v petek, 16. 12. 94,
od 14.30 dalje.

KLUB SLOVENSKIH
ŠTUDENTK IN
ŠTUDENTOV V
GRADCU

vabi na
redni občni zbor

v četrtek, 15. 12. 1994,
ob 20. uri v klubskih
prostorih KSŠŠG, Mond-
scheingasse 9, Gradec.

ZADRUGA - MARKET

ŠENTJAKOB V ROŽU

RAZPISUJE
DELOVNO MESTO
POSLOVODJE

Pogoji: večletna trgovska
praksa, znanje obeh
deželnih jezikov, izkuš-
nje v računovodstvu in
obvladanje računalnika.

Prijave pisno na:

Zadruga - market
9184 Šentjakob v R. 87,
tel. 0 42 53/22 11

PISMO BRALCA

Spoštovano uredništvo!

Prosim Vas, če objavite nasled-
nje pismo bralca. Vsebina se
sicer nanaša na pisanje v »Ne-
delji«, vendar, ker so mi ga tam
zavrnil in ker je vsebina tudi
sicer aktualna, bi želel, da ga
objavite v vašem listu.

Poprava krivic

V Nedelji, števil. 35, stran 12,
pod naslovom »Če stopiš
mački na rep« Ivan Glušič iz
Mozirja v Sloveniji med dru-
gim piše: »... ne dovoli vrnitve
Cerkvi njene lastnine, odklanja
poravnave krivic, ki jih je
zločinski komunizem ...« To pa
muči moja jetra. Če prideš v
Celovec na Domplatz in stojiš
pred stolnico, se pa bere na
stolpu na tabli dobesedno:

Domkirche
St. Peter und Paul
1578 — 91 von den Prote-
stantischen Ständen erbaut
1604 an die Jesuiten, seit
1787 Domkirche
1973 Domplatz gestaltet.

Sedaj pa konkretno vpraša-
nje: Kdo je zgradil Domkirche
in koliko je plačal današnji last-
nik zanj? Saj tedaj še ni bilo

komunizma. Pa spet konkretno:
Kdaj bodo Domkirche vrnil ti-
stemu, ki jo je postavil?

Kar se pa poravnave krivic
tiče, pobarajte na knezoškofij-
skem ordinariatu v Celovcu,
kdaj bo poravnal vse po naciz-
mu storjene krivice. Če se pa
ne ve, za kaj gre, pa pobarajte
na ordinariatu, kaj je to za ena
stvar (pod mojim imenom), ki
traja že leta in se ordinariat
okrog nje suče kot mačka
okrog skleda vrelega mleka!

Za tiste, katerim ni znano, za
kaj gre, pa tole: Gre za sloven-
ski napis v kotmirški farni
cerkvi, katerega so leta 1941
»pobajali« nacisti, pa beleža
še do danes niso odstranili. Po-
leg tega pa še tole: V pismu z
dne 31. 12. 1993 sem krškemu
škofu dr. Kapellariju pismeno
zastavil pet vprašanj (med nji-
mi tudi zgoraj omenjen slo-
venski napis), na katera pa žal
še do danes nisem dobil odgo-
vora. Izrecno poudarjam, da
sem vprašanja zastavil najvišji
osebnosti v krški škofiji in ne
kakemu uradniku.

Kristi Lajčahar-Marinjak,
Kotmara vas

Dober dan, Koroška

NEDELJA, 18. 12.

13.45 ORF 2

PONEDELJEK, 19. 12.

16.20 TV SLO 1

PREDVIDENA VSEBINA

■ Slovenski Božič —
spevoigra Matije Tomca v
izvedbi Mešanega
pevskega zbora iz Sel

■ Kantata »Ojliki« —
Primorci v Šentprimožu:
kulturna izmenjava
navdušuje

■ Egiptomanija — očarljiva
razstava petih tisočletij
kulture na Dunaju

■ Gledališče ob Dravi —
Cankarjev »Kralj na
Betajnovi« v družbeni
džungli dobe med obema
svetovnjima vojnoma

■ Mala in velika luna nad
Radišami: poezija in sočno
komedijantstvo

■ S knjigami v novo leto —
Knjižna darova slovenskih
ustanov

Radio Koroška

SLOVENSKE ODDAJE

Četrtek, 15. 12.

18.10 Rož — Podjuna — Zilja

Petek, 16. 12.

18.10 Kulturna obzorja

Sobota, 17. 12.

18.10 Od pesmi do pesmi —
od srca do srca

Nedelja, 18. 12.

6.30 Dobro jutro na
Koroškem —
duhovna misel
(Marija Perne)

18.10 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 19. 12.

18.10 2 leti generalnega
konzulata rep.
Slovenije v Celovcu

Torek, 20. 12.

18.10 Partnerski magacin

Sreda, 21. 12.

18.10 Društva se
predstavljajo
Večerna odpade!

**Iz osebnih in poklicnih raz-
logov gospe dr. Monike
Nehr, šolski senat in uni-
verza v Berlinu, bo intenzi-
vni seminar za dvojezično
alfabetiziranje in dvojezič-
no vzgojo**

PRELOŽEN

na poletni semester 1995.
**Točni termini bodo še obja-
vljeni.**

SLOVENSKI VESTNIK

Uredništvo

Tarviser Straße 16
9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija
tel. 0 46 3/51 43 00-30, 33, 34 in 40
faks 0 46 3/51 43 00 71.

Usmerjenost lista

seštevek mnenj izdajatelja in urednikov
s posebnim poudarkom na
narodnopolitičnem interesu.

Uredniki

Jože Rovšek, Sonja Wakounig,
Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik:

Zveza slovenskih organizacij na
Koroškem, Tarviser Straße 16
9020 Celovec/Klagenfurt
tel. 0 46 3/51 43 00, faks 0 46 3/51 43 00 71

Tisk

Založniška in tiskarska družba z o. j.
Drava, Tarviser Straße 16
9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija
tel. 0 46 3/50 5 66, faks 0 46 3/51 43 00 71

20-LETNICA ANSAMBLA DRAVA

Vse za pesem

Nov glasbeni izraz, nova besedila in navdušeno občinstvo – to so najbolj izrazite značilnosti sobotnega koncerta in predstavitve kasete ob dvajsetletnici ansambla »Drava« pri Cingelcu na Trati.

pouk v materinščini še ni bil običajen in možen, rasla in krepila se je v trenutkih demonstracij in političnih manifestacij za enakopravnost naše narodne skupnosti in svoj sedanji višek je dosegla v zreli dobi članov

Ansambl Drava v sedanji zasedbi

Pred dvajsetimi leti se je na tem, medtem obnovljenem odru začela razpletati zgodba uspešnica ene najbolj samorastniških in najbolj pomembnih povojnih pevsko-instrumentalnih skupin koroških Slovencev, ansambla »Drava«. Nastala in doraščala je v času, ko glasbeni

skupine.

Člani ansambla »Drava« so za drugo kaseto in dvajsetletnico skupine ubrali tako glasbeno kot tudi vsebinsko novo pot: uglasbili so besedila osmih življenjskih slovenskokoroških pesnikov: Milke Hartmanove, Sonje Wakounigove, Andreja Koko-

ta, Fabjana Hafnerja, Gustava Januša, Franca Merkača in Janke Messnerja. Trinajst pesmi in skladb torej. Težko je to ali drugo pesem in skladbo posebej izpostavljati, kajti vse skupaj so harmonična enota, vsaka zase pa izraz pesnikovega in skladateljevega izraza in intimnega doživljanja ter okolja, v katerem so nastajale.

Vendarle bi rad omenil nekaj pesmi in skladb: Milkino »Store dekve težva«, ki jo je uglasbil Roman Verdel, pretresljivo podala pa Mira Grötschnig-Einspieler, »Kmečki turizem« Sonje Wakounigove, (Roman Verdel), »Narodno« Fabjana Hafnerja (Bruno Petrischek), »Delavska« Franca Merkača (Roman Verdel) in »Pesem« Andreja Kokota (iz nje je vzeta tudi naslov kasete in CD-plošče), uglasbil jo je Bruno Petrischek.

Za ansambel smo vajeni, da je pevsko in instrumentalno na višku in tudi tokrat ni bilo drugače. Kot pevki sta blesteli Irena Verdel in Mira Grötschnig-Einspieler. Kjer je veliko luči, pa je tudi senca. Koreografski žaromet je nemirno poplesaval preko odra in nastopajočih in puščal barvne lise. V tem primeru bi bilo manj (žarometa) vsekakor bolje.

Kaseta in CD-plošča bi bili lahko tudi primerno darilo. Kaseta stane 150, CD-plošča pa 200 šilingov. **Franč Wakounig**

IZ ŽENSKEGA VIDIKA Predbožični stres z darili

Piše Štefka Vavti

Vsako leto v predbožičnem času sklenem, da bo tokrat vse drugače, da letos name ne bosta vplivala tako imenovani božični potrošniški teror in konzumacijski stres: nakupovanje daril, majhnih presečenj, za vsakega prijatelja oziroma prijateljico malenkost, da o najdražjih, o otroku, o starših in družini sploh ne govorim...

Pri tem namenu me ne nazadnje potrjuje obilica drobnih daril, ki se je v mojem (premajhnem) stanovanju nabrala v preteklih letih in desetletjih... V glavnem so to darila, za katera sem prepričana, da jih kupci niso kupili iz naklonjenosti, temveč v prvi vrsti iz zadrege, ker so jih pač prazniki (rojstni dan, god ipd.), največkrat presenetili, in v časovni stiski.

Da bi se vsem tem problemom izognila, sem se z nekaterimi znanci in prijatelji domenila, da se letos »čisto zares« ne bomo obdarovali.

Vendar, ali se nisem tudi lani zmenila s prijateljico, da bova srečno preživeli praznike brez daril, si obljubili, da druga drugi res ne bova kupili niti malenkosti, kaj šele večjih dra-

gocenosti? Toda prijateljica svoje obljube žal ni držala: ko je štiriindvajsetega decembra dopoldne prišla k meni na kavo, mi je prinesla darilce in kar vesela sem bila, da sem tudi jaz kupila nekaj presečenj, majhnih pozornosti za vsak primer...

Letos pa – o tem sem zaenkrat še prepričana – ji res ne bom kupila ničesar, kajti dovolj imam terorja z darili, slavnostno in božično praznično ovenčanega mesta, in vse to že od konca novembra dalje!

Vendar, za vsak primer sem tudi letos nakupila nekaj malenkosti: bombončke v lepih škatlah, kavo v dozi z zvezdami, lepo okrašene sveče, zlatobele angelčke ipd.; spekla sem še kup božičnega peciva za vse tiste, ki me – navkljub vsem dogovorom da bo letos vse drugače! – nameravajo presenetiti s tem ali onim darilcem. (Kolumno pišem v upanju, da bodo o tem še dobro premislili!)

Za prihodnje leto pa sem že danes sklenila, da (tokrat za čisto zares!) ne bom kupila ničesar, pa tudi če bom – ko me bodo vsi drugi obdarili – v zadregi stala praznih rok!

ŠPETER / BENEČIJA

»Po poteh Andreja iz Loke«

Pravkar je pri zadruzi Lipa v Špetru izšla že dolgo pričakovana knjiga »Po poteh Andreja iz Loke« s podnaslovom Umetnostni in kulturni stiki med Furlanijo in Slovenijo od XV. do XVIII. stoletja. Knjiga obravnava predvsem zgodovinske, umetnostne in kulturne aspekte Beneške Slovenije.

Na 208 straneh je, tudi skozi glavne umetniške osebnosti in njihova dela, prikazana zgodovina kulturnega razcveta, ki je te kraje zajel od časa izgradnje

številnih gotskih cerkvic, razsejanih po gričih in hribih Benečije, do postavitve bogato izrezljanih lesenih »zlatih oltarjev« v času baroka. Gre torej za bogato kulturno, umetnostno in versko dediščino Beneških Slovencev.

Knjiga je v celoti natisnjena dvojezično, vsi prispevki, v italijanskem in slovenskem jeziku, so v celoti prevedeni, opremljena pa je kar s 170 izvornimi fotografskimi reprodukcijami. Njen izid je omo-

gočilo sodelovanje javnih uprav iz Videmske pokrajine in Slovenije, posameznih občin, dežele Furlanije-Juljske krajine in Ministrstva za kulturo Republike Slovenije, za samo izdajo pa je poskrbel študijski center Nediža iz Špetra.

Knjigo je center posvetil 5. obletnici smrti Valentina Simonitija, arhitekta in široko razgledanega kulturnika, ki je med drugim tudi restavriral Landarsko jamo in cerkvico Sv. Jerneja v Barnasu.

Solidarnost besede

Pisemske bombe in grozilna pisma, ki jih je dobival založnik Lojze Wieser, so predvsem med umetniki sprožila velik val solidarnosti. Znani odrski in filmski igralec Manfred Lukas-Luderer, znan predvsem po filmu »Vas ob meji«, se je takrat na mah odločil, da bo v znak solidarnosti z založnikom in protesta proti nasilju tako dolgo bral iz del, založenih pri Wieserju, dokler mu »ne bo pošla sapa«. Svoje besede ni snedel, ampak jo je skupaj s celovskim gledališčem in kulturnim oddelkom koroškega ra-

dia in s številnimi kulturniki udejanil. Preteklo soboto, 10. septembra, je od desete ure dopoldne do zgodnjih večernih ur v gledališču tekla beseda, brali so intendant Dietmar Pfeifferl, Brigitte West, Thomas Stolzerl, Renate Pfeiffer, Heino Fischer, Peter Raab, Barbara Stromberger in Manfred Lukas-Luderer. Zanimanje občinstva za branje res ni bilo preveliko, vendar je šlo v bistvu za znak solidarnosti in simbol občanskega upora proti nečloveštvu.

f. w.

ŠEGE IN OBIČAJI NA SLOVENSKEM

Advent – čas pričakovanja

Sveta noč, blažena noč ...

Skoro po vsem krščanskem svetu sveti večer in božični dan preplavi zmerom lepa in za dušo tako topla pesem »Sveta noč, blažena noč«, ki je nastala leta osemnajststoosemdesetega. Besedilo pesmi je zapisal duhovnik Jožef Mohr, napev pa njegov prijatelj, učitelj Franc Gruber, oba iz Oberndorfa na Salzburškem. Mohr ni bil velik pesnik in Gruber ne eden od mojstrov glasbe, beremo v knjigi Božič na Slovenskem, ki jo je uredil Jože Dolenc in jo je pred petimi leti izdala Družina;

oba pa sta bila po srcu preprosta, poštena, in resnično človeka blage volje. Prvi slovenski prevod Svete noči je objavila leta osemnajststodevinsedemdesetega Zgodnja Danica v božični številki. Z notami pa je izšla v pesmarici šele devetnajststočetrttega, in sicer v »Ljudski pesmarici za nabožno petje v cerkvi, šoli in doma«, ki jo je izdal duhovnik in cerkveni glasbenik Franc Sal.

Sveti večer, sveta noč, božični dan... polni sanj in hrepenenj po miru tudi s pesmijo, ki jo danes lahko najdeš na tehnično najbolj izpopolnjenih

ploščah in kasetah, slišiš v ničkoliko imenitnih izvedbah in vse bolj poredko iz preprostih ljudskih grl, kliče vedno znova k premisleku. Premisleku o tistih božičih, ki so bili prežeti s tihoto v domovih in s celo vrsto pristranih navad, ki jih je slovenski narod ohranjal s spoštovanjem in ljubeznijo. Bile so del njegovega verskega in narodnega izročila ter upanja v odrešujočo moč tako božje kot tudi človeške ljubezni. Dandanašnji pa so božični prazniki v mnogih domovih predvsem prazniki izobilja, tihega tekmovanja in bahaštva ter nemalokrat preračunljivega

modnega čaščenja spomina na Gospodovo rojstvo. S trpkim priokusom človek gleda drage adventne vence; ljudi, ki jih prej pot ni nikoli zanesla v objem miru in spokojnosti te ali one cerkve, zdaj pa na ves glas »oznanjajo« krute zgodbe iz časov, ko so morali skrivati svojo vero. O tem, kaj pomenijo štiri sveče na adventnem vencu, pa še danes ne vedo kaj dosti in tudi evangelija, ki pravi »ne išči iver v očesu drugega, če bruna iz svojega nisi spravil«, mnogi še niso utegnili prebrati. Res je, da nekateri niso imeli dovolj »vere, upanja in ljubezni«, da bi tudi v tistih

časih ob praznovanju božiča močno in globoko doživeli družinsko povezanost tudi ob vonju kadila, jaslicah in zelenju v bogkovem kotu. Toda to jim še ne daje pravice, da bi kar vsevprek govorili o nekdanji »prepovedanosti« božiču. Pri nas doma je ob vseh božičih dišalo po kadilu in bogdaj, da bi tudi letos; čeprav sveta noč, blažena noč ne bo nikoli več takšna kot je bila. Ko očeta in mame ni več, nisi več otrok in tista otroška »vera, upanje in ljubezen« odraste. In raste v nove in nove božiče in na novih poteh z vero in upanjem išče mir.

Piše Katarina Lavš

SAK – KOŠARKA

Piše Eda Velik

Juniorjem se je zataknilo

**SAK (juniorji) –
ASKÖ Beljak**

62:64 (34:26)

Za SAK so točke dosegli: Klemen Kranjc 21, Miha Kranjc 14, Davorin Lempl 12, Simon Wein 10, Janez Tomc 5.

Za juniorje SAK prvenstvo ne poteka tako, kot so si to pričakovali in želeli. V zadnjih dveh tekmah so izgubili, sicer tesno, vendar pa so se njihove možnosti za osvojitve naslova prvaka bistveno zmanjšale. V zadnji tekmi proti ASKÖ Beljak so

skoraj ves čas vodili, na koncu pa izgubili za en koš.

In še zadnji, veseli vesti: V ponedeljek so juniorji SAK v Trgu visoko premagali tamkajšnje sovratnike s 116:52, v torek pa mladinci SAK Radenthein s 96:36. Čestitamo!

Mladi in perspektivni košarkarji SAK

SAK poziva: Pomagajte pri gradnji!

Prizadevni udarniki delajo v Grabštanju vsak konec tedna. Pridružite se jim!

Samo v petek, 16. decembra, in soboto, 17. decembra 1994, od 9. do 18. ure

BOŽIČNA TRŽNICA

na dvorišču tovarne sveč ICA Suha pri Železni Kapli

- * prosta prodaja sveč iz tovarne
- * velikanska izbira dišečih svetilk, dišečih olj in dišečih sveč
- * božični okraski
- * okrasne sveče najrazličnejših vrst

po izredno nizkih cenah
Za jedačo in pijačo je poskrbljeno

SOBNI VODOMET
iz KERAMIKE
s kamnom in
črpalko, kot idealen
vlažilec zraka
v prostorih
namesto S 3.000,-

Vse sveče ICA
po kilogramu samo

**DIŠEČA
HIŠICA**
z dišečim oljem
in čajno lučko

999,-

39,-

DIŠEČA SVETILKA
49,-

Čeprav gradnja prepotrebnih prostorov v Grabštanju dobro napreduje, iz tedna v teden se pozna delo pridnih pomagačev, SAK še nadalje prosi za pomoč. Vsak petek in soboto nadaljujejo z gradnjo, kdor pa ima čas, se v delo lahko vključi tudi med tednom. Potrebne informacije dobite pri Jožetu Feri – tel. 04239/3282.

Na minulem občnem zboru so bile naprodaj tudi sveče za pomoč SAK. Z nakupom sveče (100 šilingov) podprete financiranje umetne luči in dela za gradnjo kabin v Grabštanju. Dobite jih pri dr. Ramšaku, pri igralcih SAK, v obeh slovenskih knjigarnah, na Zvezi-Bank in na posojilnici v Celovcu, na slovenski gimnaziji, v Mladinskem in Modestovem domu, na posojilnici in v zadrugi v Pliberku, v zadrugi v Dobrli vasi, pri Šostarju v Globasnici.

V Zahodnih Tatrah (Slovaška) od božiča dalje zelo ugodno

oddajam kočo
z 10 posteljami (primerna za družine ali skupine)

Možnost smučanja (vlečnice), teka na smučeh, paraglidinga idr.

Več informacij prejmete po telefonu, številka 0 42 38 / 83 63

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO

objavlja natečaj za planinsko fotografijo na temo

»Planine v sliki«

Kot vsako leto, tudi letos vabimo vse planince-fotografе k sodelovanju. Slike s planinskimi motivi naj bi imele velikost 30 x 21 cm.

■ Vsak udeleženec lahko pošlje 3 slike. Vsaki sliki je treba dati geslo, pošljite jih do 31. 12. 1994 na: Slovensko planinsko društvo, Tarviser StraBe 16, 9020 Celovec

■ Razstava slik bo sredi januarja »Pri Joklnu«.
Čakajo vas lepe nagrade.

ODBOJKA – ZVEZNA LIGA

Dobljani na dobrem tretjem mestu!

Osnovni del odbojcarskega prvenstva je končan. Dobljani so zaključili na tretjem mestu. To je zelo dobro izhodišče za play-off tekmovanje. Ker se izhodiščne točke iz osnovnega dela zmanjšajo za polovico, zaostajajo torej za vodečima ekipama le za pičlo točko. Prvi na lestvici je Transver I, drugi Enns, oba imata zdaj po enajst točk, SK Dob in Kargan pa startata z desetimi točkami. Zelo napeto bo tekmovanje za prvi dve mesti. Noben od tekmecev ni pravi favorit. Uvrstitev na prvo ali drugo mesto odpira pot v tekmovanje za evropski pokal. Seveda pa bo tekmovanje v super play-offu odločilo tudi o avstrijskem državnem prvaku. Za Dobljane bo pot do neba odbojcarskih višin težka, vendar bi s trudom in požrtvovalno igro to uspeli doseči. Trener Dobljanov Branko Golob pa naj ne bi pri motiviranju moštva nič ne zaostajal za Ottom maximal Baričem. Njemu in Dobljanom želimo največ sreče in dosežek zastavljenega cilja – uvrstitev v tekmovanje za evropski pokal.

Tekme Dobljanov prejšnji teden

Tri tekme v štirih dneh so bile zelo zahtevna naloga za igralce Doba. Prvi nasprotnik na Maribor je bil Transver I. Preko dvesto gledalcev se je zbralo ob igrišču. Prvi niz so igralci Transvera zaspali. Dosegli so le bore tri točke. V drugem nizu so se prebudili in opomogli in niz tesno dobili. S slabimi servisi so jim naši igralci celo pomagali. V tretjem nizu so bili močnejši Dobljani. Vodili so celo z 8:2 in ta niz odločili zase. V četrtem je bila povsem drugačna slika. Igralci Doba so v igri močno popustili. Tudi menjave igralcev niso prinesle preobrata. Izmučeni, obupani so tekmo prestali in vedeli so da so si sami napravili zmago ...

Po tekmi je bil že višek za gledalce, opravili so žrebanje za kolo in tako zaokrožili praznično popoldne.

Hypo Celovec – SK Puntigamer Aich/Dob

0:3

Tekme proti Hypo Celovec so vedno nekaj posebnega. Pred leti je menda trener Hypo Huber napovedal, da ne bo drugega koroškega moštva v zvezni ligi razen njegovega. Podjunčani pa so pokazali, da se je zmotil. Letos se je prejšnji igralec Hypa Schmerlaib pridružil Dobljanom.

Dovolj vzrokov torej za bojaznen med moštvoma. Tekma ni

imela pravih viškov. Precej napak pri servisu obeh moštev ni dopustilo lepe in zanimive igre. V prvih dveh nizih je Hypo celo vodil, vseeno pa so ju osvojili Dobljani. Le v tretjem nizu so igrali s polno paro in ga zaključili s 15:4.

Ekipa Celovčanov ves čas tekme ni ogrozila zmage Dobljanov. Z gladko zmago 3:0 so tako ponovno potrdili, da so najmočnejše moštvo na Koroškem.

SK Puntigamer Aich/Dob – VC Gleisdorf

3:0

Zadnja tekma osnovnega dela prvenstva. Igra proti Gleisdorfu je imela že skoraj rekreacijski značaj. Manjkal je igralec prve postave Detlef Egger, ki se je v soboto v tekmi proti Hypo poškodoval. Tako sta nekaj več časa igrala igralca Matschek in Olipitz. V tretjem nizu so morali zbrati še zadnje moči, da so ga dobili s 16:14. Tri tekme v štirih dneh so zapustile sledove utrujenosti na obrazih igralcev.

Utrujeni igralci se sedaj lahko odpočijejo. Tekmovanje se bo nadaljevalo šele v januarju. Med prazniki bodo šli Dobljani na priprave, zvesti navijači pa si lahko do tekem v januarju umirijo živce. Nato pa spet: gremo SKAD gledat ...

Marko Trampusch

VSAM DAN BOMO IZŽREBALI PO EN VODOMET.

Vesel božič in srečno novo leto 1995